

I Vår Fru av Karmels högtidsdag

Den 16 juli 1251 uppenbarade sig vår Fru för sankt Simon Stock och sa till honom: "Den som dör med karmels skapular kommer inte att lida av evig eld." Vad är Vår Fru av Berget Karmels skapular och hur spreds denna andakt?

2024-07-14

Karmels skapular är ett tecken på Guds moders beskydd för sina barn. Den 16 juli 1251 uppenbarade sig vår Fru för Sankt Simon Stock och sa till

honom: "Den som dör med Karmels skapular kommer inte att lida av evig eld."

Påven Pius XII anspelar på detta faktum när han säger: "Det är inte en fråga av ringa betydelse, utan om uppnåendet av evigt liv i kraft av det löfte som enligt traditionen gavs av den heliga jungfrun."

Också erkänd av Pius XII, finns det en tradition att vår Fru kommer, med sin förbön, att få dem som dör med det heliga skapularet och sonar sina synder i skärselden att nå det himmelska hemlandet så snart som möjligt, eller senast lördagen efter deras död.

Karmels skapular är en sakramentalier.

Den helige Josemaría och Karmels bruna skapular

Bär det heliga skapularet av berget Karmel på ditt bröst. Få uttryck för fromhet – och det finns många goda marianska fromhetsövningar – är så djupt rotade bland de troende och har så ofta välsignats av påvarna.

Dessutom, hur moderligt är inte lördagsprivilegiet!

Vägen, 500

Moder! Kalla på henne med hög, mycket hög, röst. Hon hör dig, hon ser att du kanske är i fara och hon – vår Fru, din Moder – erbjuder dig, med sin Sons nåd, sin famns tröst och ömheten i sina smekningar. Sedan är du styrkt inför nästa strid.

Vägen, 516

Du är inte ensam. Bär svårigheterna med glädje.

Stackars barn, du känner inte att din Moder håller dig i handen: det är

sant. Men ... har du sett hur jordiska mödrar följer efter sina barn med utsträckta armar när de stapplande vågar sig på att ta sina första steg utan någons hjälp? Du är inte ensam: Maria står bredvid dig.

Vägen, 900

Tillåt mig att ge dig ett råd att tillämpa dagligen. När hjärtat låter dig märka sina låga böjelser, så be långsamt till den obefläckade Jungfrun: se på mig med medlidande, överge mig inte, Moder!

Och ge i din tur detta råd till andra.

Plogfåran, 849

Vår moder är en modell för hur man skall besvara nåden, och då vi betraktar hennes liv, kommer Herren att ge oss ljus så att vi kan gudomliggöra vårt dagliga liv. Under året, då vi firar marianska högtider, och under flera tillfällen under

vardagen tänker vi kristna många gånger på den heliga Jungfrun. Om vi tar vara på dessa ögonblick, om vi tänker på hur vår moder skulle ha handlat i de uppgifter som vi har att utföra, kommer vi undan för undan att lära oss, och vi kommer till slut att likna henne, som barn liknar sina mödrar.

Först och främst skall vi ta efter hennes kärlek. Kärleken till nästan är inte enbart en fråga om känslor: den bör uttryckas i ord, men framför allt i handlingar. Den heliga Jungfrun sade inte enbart *fiat*, utan omsatte i varje stund detta fasta och oåterkalleliga beslut i handling. Så skall även vi göra. När vi sporras av kärlek till Gud och erfar vad han vill, bör vi anstränga oss för att vara trogna, lojala och att vara det på ett handlingskraftigt sätt: *för inte alla som säger "Herre, herre" till mig skall komma in i himmelriket, utan bara de*

som gör min himmelske Faders vilja
(Matt 7:21).

Vi måste ta efter hennes naturliga och övernaturliga elegans. Hon är en privilegierad varelse i frälsningshistorien: i Maria blev Ordet kött och tog sin boning ibland oss (jfr Joh 1:14). Hon var ett milt vittne, som förblev dolt. Hon tyckte inte om att prisas, för hon eftersträvade inte att själv äras. Maria närvarar vid sin Sons barndoms mysterier, som är normala mysterier, om man nu kan säga så: vid de stora miraklen och folkmassans hyllningar drar hon sig undan. I Jerusalem, då Kristus – ridande på en ungåsna – hyllas som konung är Maria inte där. Men hon framträder åter vid korset, då alla andra flyr. Detta sätt att handla visar – utan att vara utstuderat – på hennes storhet, på hennes själs djup och helighet.

Om vi försöker lära oss genom att följa hennes exempel i att lyda Gud, kommer vi att kunna lära oss att tjäna finkänsligt och samtidigt uppträda värdigt. I Maria finns inte ett spår av de oförståndiga jungfrurnas attityd, vilka lyder, men enfaldigt. Vår Fru lyssnar uppmärksamt på vad Gud begär, reflekterar över det hon inte förstår, frågar vad hon inte vet. Sedan hänger hon sig helt åt att göra Guds vilja: *Se jag är Herrens tjänarinna, må det ske med mig som du har sagt* (Luk 1:38). Är det inte underbart? Den heliga Maria, en läromästarinna för hela vårt handlande, lär oss nu att det inte är förnedrande att tjäna Gud, att man därigenom inte underkuvar sitt samvete: hon påverkar oss i vårt innersta så att vi upptäcker *Guds barns frihet* (Jfr Rom 8:21).

När Kristus går förbi, 173

Vad är vår Frus av Karmels skapular?

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/i-var-fru-av-karmels-hogtidsdag/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/i-var-fru-av-karmels-hogtidsdag/)
(2025-08-08)